

[H. C. Toft.]

forbrugsstigningen i Sverige. Da Sverige således ikke lever op til erklæringen og den danske eksport herved i uhyggelig grad er blevet beskåret, var der god grund til for den danske landbrugsminister at optage forhandling med henblik på at få dette forhold ændret. Hvis landbrugsministeren har forsøgt sådanne forhandlinger, beder jeg om at få oplyst, hvad resultatet af disse er blevet. Man må jo ikke fra svensk side forvente, når Danmarks store eksport af landbrugsvarer kan behandles på denne måde, at Danmark fortsat kan købe øgede mængder af bl. a. svenske industrivarer.

Landbrugsministeren (Skytte): Jeg vil gerne først takke det ærede medlem for den lejlighed, hans spørgsmål giver mig til at sige nogle ord om kødeksporten til Sverige.

Jeg kan svare, at spørgsmålet om den nedgang i den danske kødeksport til Sverige, som er sket, har været drøftet mellem den svenske landbrugsminister, Holmquist, og mig på et møde, som vi havde den 23. august 1962 i Stockholm om det årlige refusionsbeløb i henhold til den dansk-svenske EFTA-aftale. Fra svensk side gav man som forklaring på den mindre import, at den indenlandske kødproduktion havde været stigende. Man mente dog at kunne sige, at i løbet af vinteren 1962-63 ville produktionen atter aftage og derved skabe mulighed for et større importbehov. Sverige aftager næsten hele sin import af okse- og kalvekød fra Danmark, men Sveriges import af kød er helt afhængig af den hjemlige produktions størrelse.

Til belysning heraf kan jeg nævne, at medens Sveriges produktion i de sidste 3 år har udgjort ca. 137.000, 129.000 og 145.000 t, altså mest det sidste år, har importen andraget henholdsvis 7.500, 18.000 og 7.700 t, hvoraf henholdsvis 7.100, 16.400 og 6.000 t fra Danmark. Disse tal viser yderligere, at den meget store eksport fra Danmark af kød til Sverige i 1961 må ses på baggrund af den samtidige lave produktion i Sverige. Det ærede medlem nævner, at de svenske importafgifter for okse- og kalvekød nu andrager et efter danske forhold meget stort beløb, nemlig ca. 3 kr. pr. kg, og at årsagen til den lave import fra Danmark må søges heri. Det er vel nok en af årsagerne, idet den jo

kan friste til en noget større produktion i Sverige. Herved må imidlertid erindres, at disse meget høje afgifter er en direkte følge af den støttepolitik, den svenske regering har tilsagt det svenske landbrug gennem de prisgarantier, der er givet de svenske producenter. For oksekøds vedkommende opererer det svenske midtprissystem således med en øvre prisgrænse til producenter på ca. 7 kr. 60 øre og en nedre prisgrænse på ca. 6 kr.

På det nævnte møde i Stockholm den 23. august 1962 gjorde jeg gældende, at den omstændighed, at den danske eksport til Sverige for okse- og kalvekød igennem nogle måneder havde været ringe, begrundede, at man, såfremt tilstanden fortsatte fremover, fra dansk side måtte forbeholde sig at vende tilbage til sagen med spørgsmål om i lyset af den dansk-svenske EFTA-aftale at søge visse svenske foranstaltninger gennemført til sikring af de danske eksportinteresser.

Jeg har i tiden efter nævnte møde haft løbende kontakt om sagen med de interesse-rede erhvervsorganisationer, der i efteråret var stemt for at tage sagen op med de svenske myndigheder. Imidlertid var man efter nærmere drøftelse mellem organisationerne og landbrugsministeriet af den opfattelse, at en henvendelse til de svenske myndigheder ville blive opfattet som et krav om en ændring af det svenske landbrugs støttesystem, hvad man ikke for tiden fandt opportunt. Spørgsmålene angående fremme af dansk kødeksport til Sverige samt om ændring af det svenske støttesystem havde i øvrigt tidligere været drøftet med de svenske myndigheder. Det bør i denne forbindelse nævnes, at Sverige ikke i løbet af 1962 øgede sin import fra tredje-lande nævneværdigt, og for kalvekødets vedkommende fandt der overhovedet ingen import sted fra andre lande end Danmark. Hertil kan føjes, at den stigende svenske import af hestekød fra visse europæiske lande i løbet af 1962 viste stærkt fald.

Den danske stilling til eksport af kød til Sverige har hele tiden været afstemt med de interesserede erhvervsorganisationer, og jeg vil fremdeles holde snæver kontakt med disse angående spørgsmålet om, hvornår og hvorledes det findes mest formålstjenligt at søge sagen taget op til drøftelse med vedkommende svenske myndigheder.